

1924-12-15

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Senere påskrift med blyant siger

29/12 1924.

General comment:

**Læsevejledning**

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

De resterende fotos stemmer overens  
med brevsidernes forløb.

Sender's location:

Roskilde

Archive:

Mappe 29 nr. 8a-h

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

selv fordi jeg ikke kan gøre det for.  
Hvor ofte har jeg ikke tænkt over, hvor  
dan Eders Skæbne nu formodes  
at være Agnete. Jeg har ikke mindst  
tænkt paa Eders lille Marie,  
som jeg havde maanedesvis ondt af,  
fordi hun var borte fra Nymus  
paa Agnetes sidste Tid, og som  
i smilende og Barmhjertighed  
maa haenge saa baandt til sin  
Skæde. Men I maa jo alle  
saa meget dybt, og end mere  
af alle. Ah, den yndige og smaa  
Agnete! Naa, der samledes  
og der var en stor Tegn baand  
for Joo og Johan Thomas,  
at I nu er i samme Hus,  
- ja, saa er det Gode, at I

Roskilde.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 29 Nr. 8 A

Besvart 29/12 24 Nils forlovet.

Han Joakims

Mens det forløb, at Skændet  
var i Italien. Jeg har tilsendt 2 Stk  
Hefte af mine gamle Obeliske  
Billeder med Begriper Text.  
Jeg har ogsaa sendt Forlaget  
Ondt til sendt mig den. Selve  
Tilføjet, da jeg i gaars fandt,  
at I var nu tilbagelid  
skamade - eller endda endda  
er i Lind, maa jeg sende dig  
en varm Tak for dine deilige  
Billeder, for dem og ppele  
Bog. Og det er ogsaa for  
gult, som maa siges, men som

jeg mener, at du er saa gammel!  
Man skal jo ikke netop offentlig  
Vedligehold, alle gængske sager jeg nu  
Falling om som et Tuffi; jeg mener  
at jeg aldrig har noget, hvormed  
jeg kan give raad om omgætt  
Forsuringer og bringe Thori-  
hed og god Villatantier ind  
i andres Hjerte. Jeg gør intet  
af den Slags, og selv om jeg  
gjæder det, hvad jeg fornuftig,  
Aar siden ommelede det  
my omstalt til, saa ildt  
jeg dog ikke var at skænke  
det bort, men det er en  
Mester som du. Jeg har  
siger kun en oprigtig og  
dybsjælet Tak til din Brev.  
For du ved godt, i det du  
giver en saadan Gang, at

du bringer stor Glæde, og selv  
Ligraa, to med det Luddelag den  
jeg nu var af. Men saa i  
Ligdelaget med jeg klaget min  
Lighed i Luddelaget. For vel kan  
jeg min egen Gang med underlig  
Medfølelse taalt om dig og den  
Pien til Jahaime, og ligeledes  
har jeg ønsket at kunne berøge  
dig og for alle, for med dig  
i sin indendelige Bøghed til  
for end du vil kan underlig,  
Men da jeg nu har saa skækkelig  
svært ved at se dig (jeg var dog  
dundt berørt paa alle af Lunde  
forleden ved at tage ind i den  
sine Vist. i exhaustion Gang  
foramlig) - saa laadst du mig  
at skrive. Og jeg er ved paa mig

flere. Jeg vil kun sige der  
var, at Karlsgade Rindur  
ongav mig og hjalp hende med  
at bygge om Brønnen og mig, da Ellen  
blev død; de havde allerede  
bygget hende. Men kommeget  
der er, fæller Rindur og fæller  
Tro, hver især står dog med  
sikkert Sam. Og så kan jeg  
tenke på Elm og Marie  
nuns Georgia var med dig  
(Stalim). Ja det var jo godt og  
underligt. Og jeg vil vænne  
interessent i en Gang at høre  
lidt om Eders Rejse og om  
Udbyttet deraf. Men det kan  
vel nok vent meget lidt  
for dem derhjemme?  
Jeg hørte af H. A. S. Thilo, der  
berøgtes igennem, at hun havde





Tilsvarende, at du ikke har Tid til at tænke  
saa meget paa andres end de Kundernes  
gode og praktiske Kone paa  
Stund og Stund. Det betyder vel  
for mig altsaa andet. Og du har  
forhaabentlig paa den Vej  
slidt den Lære og det  
Blik skarpere og iinefangt  
Ideen tilskyndende af det set.

Lykklager mig alle. Jeg er  
foraarsket lykligheds med min  
meget beskudne Venlighed, der  
paa det andet alderstid, i mange  
Aar med, kan kende mig,  
noget störe - alene hvad du  
fangt angaar, - sent var  
det paa Vingerne Barne.

Jeg vil i Toraant en Oppor-  
tunitet blot gøre et Billedet

3

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 49 Nr. 80

3 Lyderles Frimønstret Kirke  
 1. Steen. Pastor Peder Langhans  
 med sin og sin Kone set i Vaade-  
 mosen, og malte til Hæder for  
 Kirken for Slagelse med Englen,  
 der paa Kirken Graaven fortæller  
 Virkeligheden om Opstanden. Vi  
 med hængende hængende maler  
 Følelsens og Hæderens paa  
 Markens og tenten, der i dens  
 Kirke kunde opnaa af paa  
 en Løsten-Luge af den, der  
 havde set. Billedet kunde  
 males paa Mur over Altar-  
 bordet, men det var blevet, at  
 det skulde være sløret, og paa  
 paa uopgættede havde Plads  
 til den, og med Hæder gav  
 mig det i min Øst-ens øst-



at atbyd paa Stigen og Skildader.  
For gaderne stannede, men  
tundt alle. Da var paa paa, at  
paa spurgte om de - under midt  
Telen - tundt teho Stefan  
der. Ithigende, men paa tro,  
de var mere kroligere derved  
end paa, der forst ved Billede  
Afløse for sig, felle en  
valde paa paa paa paa paa  
sigte. For en paa paa paa  
glad der og har vort  
utrolig fortaener og iad  
mad Stefan. Der har  
den kille skaans sig og  
haar paa valde der med.  
Det var sig krolig, at har  
paa paa paa paa paa paa  
paa i den tomme Sol. 26. 17

med Liden af vor Kam, saa har alle  
Troers paa paa paa paa paa  
gaarde - krolig, naar haardt og i  
paa paa paa paa paa paa paa  
Maaltiden, har gader paa  
Lene og har en krolig og  
atbyd paa paa paa paa paa  
derved, paa paa paa paa  
med sig raad har, har paa  
i der har vort og haardt  
og, har det var paa paa paa  
Nu vort den paa paa paa paa  
den en paa paa paa paa paa  
opman indad paa paa paa  
paa den anden paa, paa paa  
en paa paa paa paa paa paa  
te paa paa, og ved om paa paa  
en ved paa paa, at paa  
det flove paa paa paa paa

badt han et vort helegt kysst  
Tørkerens i Kammens med  
Billedet. Men maa sig, at  
budt han har skrevet med  
stor Alvor og med megen Dygtig-  
hed og Kraft på Opdraget, en  
kraftig stemmet Beretning  
på den <sup>nye</sup> gamle Englands til  
Hjernen og tilbage på den  
opad gamle Levend og døde  
Lager, klogere end  
indledt kunde han gøre  
det. - Ja tillad mig - det  
- ja for Folk som det jo er  
meget store Ting, men  
for os, der har med det af  
gør i fald. Ammen, en  
stor Begivenhed.  
Men for Tale se af det



4

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 29 Nr. 8D

derom den Opgeen van kommis-  
 si Stefan for et Par Aar siden, y  
 han da med samme Alvor y Kraft  
 handt lort du, eller han ussyn  
 van blev steent ind af den for-  
 ledshellig efter 7 Aars Gæde-  
 talli. For dthi van er stort  
 Indsat y set af undermuling,  
 hvad saa med maalt. Kunne  
 indvendes imod den.  
 y nægtet, at den allid  
 mig har været mig meget søen  
 for mig tingene med Stefan selv  
 de har taget det meget stor-  
 stued og smukt. Han er  
 nu vel hjælps med at ud-  
 stille for Charlotten-  
 borg, selv om det i Gæstehuset  
 nok var ham bitter. Derom

p du har været gammel og  
 Invalid (du <sup>an</sup> du brøder  
 har det, I har det koster mig og  
 Kamp at arbejde) uder p veen  
 fulgte mig ham ud af Hestestillingen.  
 I den tude; - men p jalle den  
 Uthældning som <sup>var</sup> og saa et alts-  
 holdsvarende til mig. p her  
 altid føle mig i en kiste derimod,  
 nu syntes p, p egentlig, p  
 en afgørelse, og saa for mig  
 egte Vedkommen. den p vel,  
 at Stuler været økonomisk  
 Selvom; og p ve jo, <sup>skønnelse</sup>  
 i den at saad mig; Og p  
 u nu glæder af p den fulde  
 men første Indsigelse.  
 Siden har den p Hestestilling  
 Skjæbne jo i den saa god at

skaffering i Hestestillingen paa  
 Finansloven, som p (Skov) p  
 og hold imod offentlig, Hestestilling,  
 telen) under den Skovstykke, Alder  
 er meget taknemlig for. Ja - p  
 tider vel den har skrevet det.  
 men det kom op i mig de p udsaa  
 Stefans energiske og voldsomme  
 alvorlige som Altsidelse.  
 Telgus mig. Den Lærte var  
 egentlig alene. Men som  
 tider maa man kan for at  
 betragte mig til det. Og nu  
 mit Sind selv, og p synes  
 atter, at p kan for at betragte  
 med sin Hestestilling, selv om  
 p den kan sætte saadanne Kraft  
 ind paa mine Billeder, som tid-  
 ligen. Om det egentlig var bedre  
 den er et andet spørgsmål,

for en selv erbet Samvirkelig hede der  
gelder, hvilket kan være den der sammen,  
der den paa den. Billedet

Ja nu synes det jo, som om vi faar  
både de tre "Fynboer" og maaske  
og saa "Perningus" Kuntner ind  
i bladet isig. Det er ogsaa meget  
at have et Bælg mellem dem og  
os. Men Kants huske, for det er  
vi et med, det er - jo husker er  
sin Lister, der talte om det <sup>derfor</sup>  
var stemt, derfor vedt Mæd,  
Munch-Petersen Renter nogle  
Aar efter Uthærlsen, at Stuck-  
mann der nu paa den extraordi-  
nære Generalforsamling <sup>derfor</sup> de  
talle saa indhænger for  
at oplage den, hin Gang ved  
en valdrom Vilis advarer  
med den, er det jo det Syg-  
punkt, at vi er godtraent



5

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 29 Nr. 8 E

ikke foretæller os, hvilke Plager is-  
 midt fra meddelser, da de var besat  
 af en anden Aand end is og ild tagt sig  
 alt til Færd men intet gik til Gengæld  
 og kun bruge vor Farsenleghe til  
 at trænge os andt op i en Krog-  
 maasthed af Udhællingen.

Slap forhaelt hamdelt forleiden,  
 Aften overer han, at han skulde  
 have forandret sig uhyre, og det havde  
 Fyrbæren og Grønningens Fald  
 og saa, ja selv Galeschmidt's Rans-  
 ter var. Aarses Løb helt andet.  
 Hemed tillader jeg mig at sige et  
 ord? Men maaste spiller han  
 ikke den Pall i blandt dem som  
 for. Forleiden er de Fyrbæren  
 erde for og saa tidt igen med dem  
 saa som Rastig Progen og Karl  
 Schou og ind fly, som er uatentlig  
 hvis selv kan man se, vil forelægge  
 og som er uafgjort kan man se.







6 Mandag 15/12 - 24

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 29 Nr. 8 F

Det er jo dog vel afsluttet p. de senere  
Aar træder dig med mine usædige lauge  
Brev. Du kan vel, disse mørke Aage nat  
taale et Aark endnu. Du lærer mig du alle  
kan male men maaske tegner. Men jo  
skrevom Stephens. Allerbilledet her i Ed. Hs  
Kertuun, som han bringer som Malerum i  
Sommerferien vilde p. han fortælle dig, at  
vi i det Tid havde den store Oplysning at have  
Christen fulde hjemme - mellem 5-6 Uger - fra  
London efter et to Aars Fraværelse.  
Han bliver der som Sanglærer, hvilket  
han ganske egner sig. Vil endnu kun  
med små Indlægter og udsætter Exotens  
men dog med godt Mød og en værdifuld  
værdifuld, at han nu vilde tage sig til  
at gøre det som han skulde fortælle London  
der er havde Als hjemme, efter at han har  
Vendte havde student Musik i Wien, var  
altid alle Elisabeths og Sommer sam-  
let, og skøndt du ikke kender dem ret  
meget, ved du maaske vel at de kun for  
sig er sjindomulige og berispet for



at, at den samme, men, der ved sin Altsidige,  
Styrkraft ved sine almindelige Tanker, og de mange  
og levende Kunstinteresser, og de fulde ved  
sin Charm, at opvække Liv og sin  
aldrig store Gæst, men alle at vække dem.  
Afsættelse af Væsen, taler med grænsen  
Tonerne. De fulde Tale, fortæller, fortæller  
man kan her paa ham i Tiden, for alle  
er karakteristisk og klokt. Han har end  
flere Aar i Tyskland og nu i England,  
har været Lægen, - praktiske Forret-  
ningsmand - 5 maler Munkens  
Lægen, der er ualmagtig Evidens af  
den Munkens af Kunst, vinder Bænk  
blandt Læge og kan her han er og oplever  
denne mange, mægtige Ting. Som Forret-  
ningsmand kan han i London, træde  
ved personlig Visen at skulle kunne  
for Tingen til anderskabet at gøre det  
for Correspondance - men uden Kapital  
og uden tilstrækkelig personlig Forhold  
den - var Kongen uigennemførlig,  
og de alle hans Resourcer var udtømt  
forrest kan hans Klæder paa sin  
Munk, hvilket ogsaa er det for ham udmær-

ligt, - hans Natur er fuldstændig af den med Sine  
for sig som Fader, kun en og en (men efter  
mange fremragende) Sag Kunsthjælperen af den  
Kunstnerisk af Evne og det ved Tilværelse.  
Men han ved den Lære med forresten, især  
uden Til hans have båret med at opgive  
det praktiske og indlæst det Kunstneriske,  
hvorefter han led meget, endelig af Tiden  
og hans udmærkede Bænk af Kunstner og  
Tiden. Men han er bl.a. <sup>Personen</sup> båret med  
en ufattelig Energi og en stor båret  
Tilpasnings evne men ogsaa Tilpasning  
vilje - og efterhaanden lykkedes det ham  
at komme ind i Arken af Munkens  
i London, og de alle de mange viden  
forfælgelse som ved egne Præstationer.  
Han kan for det Aar eller mere se den store  
store og udmærkede Opstand paa  
London Munkens at gøre de Folk  
i de fleste, som Munkens til det bedste  
ved Jorden Gang at gøre forresten. - en udmærket  
for sin Lægen for ham og han den store  
Jævel Færdig, der bærer Forretning som  
danske Færdig, og den Gang med at udmærket  
kan det at gøre den indad Munkens,  
der er noget ganske udmærket og gjort

den Oprigt og Lykke. Og ved sit meget dra-  
matisk Foredrag. Der ikke er alene, det  
Englands, men han taler om den y  
for den Fortælling med personlige  
Folk, Mennesker, Væsen. - Og nu har han  
lige haft en lignende Faldning af  
end mere af det berømte og. Unversitet  
Cambridge (Oxfords Rival) i  
end mere - en anden - af Unversitet  
og ved legens om Forening af Lykke  
Nedfald. Her har han ogsaa A forklaring  
af hans udvalgt og indvundet Sammenhæng.  
Hans den T. Jernbrødder Hefers af  
Faldningen. Nu - det er godt, kul  
trent, jule - men det teater med  
i hende Jernbrødder selv eller i det eller nu  
det naturlige dramatiske. Og - det for at berette  
den den noble Kunstneren men for  
det er sandt, det tante agtigt. Og det  
har en betydelig dramatiske Tegn, og  
billeder og nu ind har gör det hude end  
En Tegn og nu og A Kunstnerens  
han tren som en dramatisk og hude  
B. Uman sangen, at opesille

7. Svenske Bellman kunde - Svenske  
herreland, at ingen nogensinde havde  
fortættet Bellmann saa udsædsket,  
som han har. Svensk synges der kun  
de Svenskes Jule. Men at frem-  
for Bellmann, de p. alle Læder  
sig overalt, i England og i  
Munich og i alle de andre  
at hjælpe ham sig, skønt de  
jo kun af en kort Rejse for  
hæder som han i den For-  
stilling om, at de i vidt om-  
kræft minkede, poetisk og levende  
Dramatisk. Men hans Sang  
er ikke af Naturen indtaget, og  
ingen Teknik han selv har  
ret sig, som han i alle Bygges  
hans Behersker det hele - Men  
selv vil aldrig kunne  
selv. Alligevel formår han ved sit  
Lund, fælt, og med sin For-  
at han vil at klænge, som  
i London vil han ham  
der han selv vil honorar.  
Sanger vil han selv, men Sang



dag. - De forlætt mig - og  
 forglemme mig, idt mindelst om for  
 om frimodighed og savnede for en  
 i min tanker, at de de sken los. Men  
 Ch. fuld kan holdige vent vandsky og  
 for kald har, har held meget om  
 Natural kamp i mæ, men har ved  
 al hvad kan har givne kæmpet  
 ad i held og al et godt alomligt  
 skuespil, hvilket er en frimodighed  
 for. Tilgodelede men vist holdt sig  
 Ch. faldt digh, at dums formlig  
 du munder mig om om forsamlet  
 komster i. Skamsting for sig aar  
 var mig meget dygtig, og hvor vidt  
 Elvabæk kan sigt mig. Den ene  
 klang for Morgens det efter aften  
 af Lufsted Pale, de Stephanus for sig  
 end Lunde boms trage for og Guds  
 med mig - - men idt held (mæde for mig)  
 en meget hing har me alle vander højt

oppe ved anstængene.  
 Enkel, Jahanung om enkel, der, over og  
 er den mæde de vander. Af Natums kraftig,  
 end et kaldt kende kende end by men kende  
 kende 15 Aar, de kan af den abnorme  
 Vær overhelt, den Appelsid heldt lung;  
 Winea, hvilket afmæller alene og  
 en vider, Børn og Lørdagsmand, the  
 antisk kende mæde for sig end en peat-  
 Bids kende, kan kan mæde for sig end en  
 gauden held, og ved kende end en  
 for vider kende for sig end en  
 Træ held og drøf for sig end en  
 held. Lunde, for kan kan held held  
 kende kan, og kan kan held held  
 kan kende, kende held held.  
 Lunde kende, kende held held.  
 kende kan held held, og kan kan held  
 for 1 Tunde kan, for kende kende  
 mæde held held held held. Og de  
 kende kende kende held held held  
 held held held held held held held  
 kan kende kende held held held held

orden aabnebaard skoonheid al gas  
inrent, traktatiedig paa Overgang.  
aarne Afsluiting, ofte hulke Legen  
sijn, kan kan hies elcke goudt een  
for. sy haalt dit, alre elc forlaan  
al dit goudt is begg - erer Johanna  
hem eenel Paa hem w, elc raalst  
Puhgung y Fokungheit, Kan w  
in goud alrely harte, Dug, med  
Lyd al Lening (ulder goudt van Legen)  
is begg elc y Fokung - kan elc  
men'halst. Na kan Legen y made  
leer y een Spokenman n megt  
intement: Anatom, u sy hiet  
Gang for kan elc elc hiet paa al  
oprehulen paa Sculptur, ofte  
aan Beggen furelity, y goudt  
van luttel for kan. Alre  
da sy kan hie Fokung elc er  
hugung heerte furelity, Kunst  
macherli: goudt y d' w  
alre elc paa elc elc elc elc elc

8.

Ja, da elu ku' har maatus hois en  
all. Berne, saa ma elu siinib ely  
i vgrae at hois en Johaann. Elu  
pender kumt jo ku' saa liikt. Aguel  
roht kumt uel allu al veu ualunmbly  
sail i maad kumt, y da hewberigt  
kumt heligt uert. Ferar var  
Aguel saa kerkst mitu euent i  
Johaann Berpender, hew da veu  
var saa swag. Ellu a Johaann fudde  
Lor rask, men hew har kumt. Aguel fudde  
del eni fte, del ande ych ualunmbly  
uel kumt. Ferar uel Aguel fudde uel  
Am rask. Aguel uel del tab, da del  
opasid fte, elu var del kumt,  
elunmbly, elu at hew fudde  
de beddelunmbly fte Berne,  
men, gume d'el n'p om kumt uel  
at denens. Elu anbelte kumt uel  
kumt om kumt. Aflaseren  
hew var y as aldy uel hew uel fte



